

Sygn. akt IV Ka 673/21

1

2WYROK

2.1 W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2021 r.

4 Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

6 Przewodniczący:

7 SSO Ewa Rusin (spr.)

8 Sędziowie:

9 SO Krzysztof Płudowski,

10 SO Sylwana Wirth-Bzunek

12 Protokolant:

13 Ewa Ślemp

przy udziale Elżbiety Reczuch Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2021 r.

14 sprawy A.S.

15 syna R. i U. z domu R.

16 urodzonego (...) w W.

17 oskarżonego z art. 207 § 1 i 3 kk

18 na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

19 od wyroku Sądu Rejonowego w Wałbrzychu

20 z dnia 14 czerwca 2021 r. sygnatura akt III K 542/18

22 uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 673/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		

1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok sądu Rejonowego w Wałbrzychu z dnia 14 czerwca 2021r. sygn. akt III K 542/18			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy			
0.12.1. Ustalenie faktów			
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione			
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
0.12.2. Ocena dowodów			
. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
3.1.	błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych	# zasadny	

za podstawę wyroku mający wpływ na jego treść, a polegający na bezpodstawnym odmówieniu wiarygodności odnoszącym się do istotnej części zarzutu, konsekwentnie składanym w toku całego postępowania przygotowawczego, korespondującym z innymi zebranymi w sprawie dowodami- zeznaniem złożonym przez pokrzywdzoną zwłaszcza bezpośrednio po zdarzeniu, w których wskazała jednoznacznie i wprost, że podjęcie przez nią próby samobójczej wiązało z długotrwałym, drastycznym znęcaniem się nad nią przez oskarżonego i zdarzeniem w lokalu J. w listopadzie 2017 r, kiedy to została przez niego pobita i publicznie upokorzona, oparcie zaś stanu faktycznego na zeznaniach A. S. (1) złożonych na rozprawie sądowej, ponad trzy lata po próbie samobójczej, w czasie ponownego wzajemnego pożycia z A. S., w których lapidarnie tylko, w sposób ogólnikowy, zaprzeczyła wcześniej składanym, odnoszącym się do szczegółów zdarzeń zeznaniom, podczas gdy prawidłowa analiza materiału dowodowego, uwzględniająca całość zgromadzonych, wzajemnie ze sobą

częściowo zasadny

niezasadny

	<p>korespondujących dowodów prowadzi do wniosku, iż oskarżony znęcał się nad A. S. (1) fizycznie i psychicznie, w wyniku czego targnęła się ona na własne życie</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Zgodnie z utrwaloną i powszechnie akceptowaną wykładnią art. 438 pkt. 3 kpk zarzut błędu w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku, jest tylko wówczas słuszny, gdy zasadność ocen i wniosków, wyprowadzonych przez sąd orzekający z okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, nie odpowiada prawidłowości logicznego rozumowania. Zarzut ten nie może jednak sprowadzać się do samej polemiki z ustaleniami sądu, wyrażonymi w uzasadnieniu wyroku, lecz do wykazania, jakich mianowicie konkretnie uchybień w zakresie zasad logicznego rozumowania dopuścił się sąd w ocenie zebranego materiału dowodowego.</p> <p>Przyznać należy rację apelującemu, kwestionującemu prawidłowość prowadzenia najważniejszego dowodu sprawy w postaci zeznań</p>			

pokrzywdzonej A. S. (1), następnie dokonania ich w istocie pobieżnej i sprzecznej z art. 7 kpk oceny, w konsekwencji oparcia na niej ustaleń faktycznych wyroku w zakresie wyeliminowania z przypisanego oskarżonemu czynu okoliczności targnięcia się pokrzywdzonej na swe życie w listopadzie 2017r.

W odniesieniu do tego elementu stanu faktycznego sąd I instancji (sekcja 1.1.1. motywów) wszak ustalił - jak należy wnioskować za zeznaniami pokrzywdzonej - że krytycznego wieczoru cyt. „oskarżony w obecności kolegów uderzał pokrzywdzoną po całym ciele, wyzywał słowami wulgarnymi, zdjął majtki do połowy ud, mówiąc że „teraz mogą ją wszyscy bzykać”

Dla porządku należy tu na wstępie przypomnieć, iż o przyczynie i okolicznościach przedmiotowej próby samobójczej pokrzywdzona zeznawała bardzo szeroko - protokoły na k. 32-33 z dnia 30.01.2018r. i 67v. z dnia 12.03.2018r.

Jednakże jak wynika z protokołu przesłuchania pokrzywdzonej na rozprawie w dniu 12 stycznia 2021r., zatem już blisko 2,5 roku

od wniesienia aktu oskarżenia, pokrzywdzona diametralnie zmieniła swe dotychczasowe obciążające oskarżonego zeznania, zasłaniała się niepamięcią, a po odczytaniu wcześniejszych – zresztą bardzo obszernych, spójnych i logicznych zeznań z postępowania przygotowawczego na k. 3, 27,32-34, 67 i 131-132 akt oświadczyła że cyt. : nie potwierdza, nie było tak ... te fakty nie wydarzyły się... mąż nie zmuszał mnie do opuszczenia mieszkania nago...” . Powinnością sądu I instancji w takich okolicznościach było dokładnie wyjaśnić powody takiej postawy świadka, uzyskać wytłumaczenie w zakresie zaistniałych sprzeczności , tj. które okoliczności świadek potwierdza a których nie i z jakiego powodu.

Niestety takich czynności w trybie art. 391 § 1 i 3 kpk w zw.z art. 389 § 2 kpk – jak wynika z protokołu rozprawy na k. 242 akt- sąd I instancji nie podjął. Także i aktywność prokuratora w tym zakresie była nikła, wręcz niedostateczna, bo zadał świadkowi tylko jedno pytanie. Zresztą z niezrozumiałych powodów, wobec relacji pokrzywdzonej o podjęciu próby samobójczej wskutek przestępnych działań oskarżonego,

prokurator w
postępowaniu
przygotowawczym
zaniechał
przeprowadzenia,
koniecznego w realiach
dowodowych sprawy,
dowodu z opinii
sądowo- psychologicznej,
dostrzegając ową potrzebę
dopiero na etapie
sporządzania apelacji od
wyroku.

Mimo opisanej postawy
procesowej
pokrzywdzonej jej
zeznania sąd uznał jako
wiarygodne częściowo,
przy czym sądowa ocena
tego dowodu (sekcja 2.2
motywów) jest wyjątkowo
pobieżna, wręcz wybiórcza
i zaakceptowana jako
prawidłowa być nie może.
Takie stanowisko Sądu
Odwoławczego wynika
także z faktu, że zeznania
pokrzywdzonej to główny
dowód sprawstwa i winy
oskarżonego, który się do
czynu nie przyznaje.

W zaistniałej sytuacji
procesowej nader
oczywistym jawi się
stwierdzenie, iż
niedostateczny sposób
przeprowadzenia przez
sąd I instancji dowodu
z zeznań pokrzywdzonej
i pobieżne wnioski
ocenne przedstawione
w motywach wyroku,
nie mogą stanowić
prawidłowej podstawy
dla ustaleń faktycznych
wyroku.

Wniosek			
o uchylenie wyroku Sądu I instancji w zaskarżonym zakresie i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia.	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Jak w sekcji 3.1 wyżej i w sekcji 5.3.2 poniżej.			
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.	Nie wystąpiły.		
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	

Zwiężle o powodach uchylenia			
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwiężle o powodach uchylenia			
Trafność zarzutu apelacji prokuratora - omówiono szczegółowo w sekcji 3.1 wyżej.			
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
Sąd I instancji: - przeprowadzi dowody zawnioskowane w akcie oskarżenia; - prowadząc dowód z zeznań pokrzywdzonej A. S. (1) w trybie art. 192 § 2 i § 4 kpk powoła do udziału w przesłuchaniu biegłego z zakresu psychologii, a wobec przeszłości zdrowotnej pokrzywdzonej (podejmowanych prób samobójczych, uzależnienia od alkoholu i kilkukrotnie podejmowanych terapii, w tym w szpitalach psychiatrycznych, oraz postawy procesowej pokrzywdzonej na rozprawie w dniu			

12 stycznia 2021r.
tj. zasadniczej zmiany
zeznań obciążających
oskarżonego na korzystne
dla niego) zasięgnię
także opinii sądowo –
psychologicznej na
okoliczność stanu rozwoju
umysłowego świadka,
zdolności postrzegania i
odtworzenia postrzeżeń,
podatności na sugestie,

- wobec złożenia
przez pokrzywdzoną na
rozprawie w dniu 12
stycznia 2021r. zasadniczo
odmiennych zeznań od
składanych wielokrotnie
w postępowaniu
przygotowawczym,
prowadząc ponownie
dowód z jej zeznań sąd
w trybie art. 391 § 1 i
§ 3 kpk w zw. z art.
389 § 2 kpk odczyta
wcześniejsze zeznania i
wyjaśni przyczyny ich
zmiany, gdyż dotychczas
uzyskane oświadczenia
świadka cyt. „ bardzo
te fakty naciągnęłam...
ja tego tak do końca
nie powiedziałam....to było
dawno...te fakty nie
wydarzyły sięnie
wiem dlaczego tak
zeznałam... k. 242 akt
są niewystarczające, bo
sąd powinien wyjaśnić,
których zeznań z
postępowania
przygotowawczego
pokrzywdzona nie
potwierdza, czy w całości
czy w części (w zakresie
których podawanych przez
nią okoliczności) i z
jakich powodów tych

konkretnych zeznań nie potwierdza;

- tak przeprowadzony dowód z zeznań pokrzywdzonej oceni wedle kryteriów art. 7 kpk, z uwzględnieniem opinii sądowo- psychologicznej dot. pokrzywdzonej a także w kontekście zeznań świadka A. S. (2)potwierdzającego jej pierwotne zeznania w zakresie przyczyn podjęcia próby samobójczej (świadka k. 53 i 172 v. „nie wytrzymuje nerwowo sytuacji w domu...”),

- ponieważ w toku postępowania sądowego nie uchylono zastosowanego wobec oskarżonego w postępowaniu przygotowawczym w dniu 9 maja 2018r. (k. 143) środka zapobiegawczego w postaci dozoru policji polegającego na 1. zakazie kontaktowania się z pokrzywdzoną, 2.zakazie zbliżania się do pokrzywdzonej na odległość mniejszą niż 100 m, 3. nakazie opuszczenia mieszkania wspólnie zajmowanego z pokrzywdzoną , a z akt sprawy wynika (pismo obrońcy oskarżonego k. 173 akt), iż od listopada 2018r. oskarżony zamieszkuje – nie jak w dacie aktu oskarżenia w B. ale wspólnie z pokrzywdzoną w R., to pomocniczo należy zasięgnąć informacji

właściwej jednostki policji
- wedle aktualnego miejsca
zamieszkania stron - czy
w okresie zamieszkiwania
oskarżonego i
pokrzywdzonej w R.
dochodziło do zgłoszeń
interwencji, czy
przeprowadzano
interwencje policyjne z
udziałem tych osób,
jaki był ich przebieg,
czy ewentualnie wdrożono
procedurę Niebieskiej
Karty;

- wobec zmiany miejsca
zamieszkania oskarżonego
i pokrzywdzonej oraz
znacznego, bo ponad 3-
letniego, upływu czasu
od daty zarzucanego
oskarżonemu czynu,
koniecznym także jawi
się przeprowadzenie w
trybie art. 214 § 1 kpk
wywiadu środowiskowego
przez kuratora sądowego
w zakresie właściwości i
warunków osobistych oraz
dotychczasowego sposobu
życia oskarżonego;

- całość
przeprowadzonych
dowodów sąd oceni
wedle zasad z art. 7
kpk, a czyniąc ustalenia
faktyczne uwzględni
wszystkie ujawnione
okoliczności (art. 410
kpk), zaś w razie
konieczności sporządzenia
pisemnych motywów
wyroku wyniki dokonanej
oceny dowodów
przedstawi odnosząc się
osobno co do każdego
dowodu, kierując się

wymogami art. 424 § 1 pkt 1 kpk.	
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku	
6. Koszty Procesu	
7. PODPIS	
SSO Krzysztof Płudowski SSO Ewa Rusin SSO Sylwana Wirth - Bzunek	

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	orzeczenie o sprawstwie i zawinieniu oskarżonego		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
0.11.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana